Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate maĭ primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ maĭ dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. său 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. său 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 55. | Brașovŭ, Vinerĭ, 11 (23) Martie | 1888.

PROCESULŬ DE PRESSĂ

alu

„GAZETEI TRANSIVANIEI".

Clușiu, 21 Martie.

Aḑĭ, 21 Martie n., s'a adusŭ sentința în procesulŭ de pressă alŭ „Gazetei Transilvaniei" de către juriulŭ din Clușiu.

Procesulŭ a decursŭ astfelŭ: La órele 9 a. m. s'au întrunitŭ în sala palatului de justiția Banffy jurații, membrii tribunalului, acusații cu apĕrătorulŭ lorŭ, precum și unŭ publicŭ cam pe jumĕtate românescŭ și pe jumĕtate unguresŭ.

Imbulzéla a fostŭ mare, mulțime de ómenĭ stăteau în coridóre, pentru că nu încăpeau în sală.

Președintele curții cu juratĭ a fostŭ d-lŭ președinte de tribunalŭ Peterffy Domokos, ér ca judecătorĭ au funcționatŭ d-nii Csiszér Károly și Mikó Imre. Acusătorŭ publicŭ a fostŭ d-lŭ procurorŭ Dr. Biró Janos, notarĭ: Kocsy Andor și Halászi Bela, ca translator d-lŭ advocatŭ Dr. Aurelŭ Isacŭ.

La douĕ mese, așeḑate înaintea mesei presidențiale, ședeau acusații: d-lŭ *Dr. Aurel Mureșianu*, directorulŭ „Gaz. Trans.", d-nulŭ *Stefanŭ Bobancu*, redactorŭ, și d-lŭ Simeonŭ Damianŭ, advocatŭ, ca apĕrătorŭ.

După deschiderea ședinței președintele a cetitŭ mai întâi catalogulŭ juraților. După-ce în loculŭ juraților absențĭ s'au adusŭ alțĭ suplențĭ, s'a constituitŭ juriulŭ, după cum vi-sa telegrafatŭ, ér jurații au depusŭ jurămêntulŭ prescrisŭ.

După întrebările generalĭ se dă cetire actului de acusațiune privitoriu la articulii apăruțĭ în Nrii 176 și 179 ai „Gazetei" din 1887.

După cetire președintele întreabă pe procurorŭ, decă e învoit ca sĕ se țină de actulŭ de acusare, în care desparte amêndouĕ articulele, fără a mai trage la respundere pentru celŭ dintâiu pe lângă autorŭ și pe redactorulŭ responsabilŭ. In urma acésta procurorulŭ Dr. Biró declară, că se va ține de cuprinsulŭ acusațiunei, care trage la respundere separatŭ numai pe autorii articulelorŭ respective.

Peședintele întrébă pe acusațĭ, decă voescŭ sĕ facă vre-o observare? Translatorul, d-lŭ Dr. Isacŭ, repetă acéstă întrebare în limba română.

D-lŭ Dr. Aurel Mureșianu ridicându-se ḑice între altele: Noi acusații suntemŭ de naționalitate română. Ca românĭ, și pe temeiulŭ dreptului ce-lŭ avemŭ și după lege, voim sĕ ne apĕrămŭ în limba nóstră maternă, de aceea rogŭ pe d-lŭ președinte sĕ binevoiască a ne împărtăși, că óre d-nii jurațĭ, chiămațĭ a-șĭ da verdictulŭ în procesulŭ nostru, pricepŭ limba română, căcĭ jurămêntulŭ, ce l'au depusŭ ei înainte cu unŭ cuartŭ de oră, îi obligă, ca sĕ se pronunțe dreptŭ și în consciință asupra celorŭ, ce le vorŭ auḑi și observa în decursulŭ procesului.

Numai atuncia verdictulŭ juraților va avé sensŭ și va corespunde obligămêntului luatŭ de jurațĭ, decă vorŭ fi în stare a înțelege apĕrarea nóstră rostită în limba română, de aceea îmĭ permitŭ încă odată a pune întrebarea, că de órece noi acusații voimŭ sĕ ne apĕrămŭ în limba română, fi vorŭ d-nii jurațĭ în posițiune de a ne pricepe?

D-lŭ translatorŭ Dr. Isacŭ împărtășesce tribunalului cuprinsulŭ vorbirei D-lui Mureșianu.

Presidentele rĕspunde, că limba oficiósă a tribunalului este cea maghiară, dér acusaților le este permisŭ de a se apĕra și în limba lorŭ, dér câtŭ pentru apĕrătorulŭ lorŭ legea cere, ca elŭ sĕ vorbéscă în limba maghiară. Câtŭ pentru interpelarea D-lui Dr. Mureșianu președintele adreséză către juriu provocarea, ca aceia dintre d-nii jurațĭ, carĭ cunoscŭ limba română, sĕ binevoiască a se scula de pre scaunele lorŭ.

In urma acésta **din 12 jurați se ridică numai 2.**

Președintele adresându-se către acusațĭ, constată, că suntŭ 2 carĭ sciu românesce, carĭ vorŭ esplica și celorlalțĭ, cele auḑite în limba română.

D-lŭ Dr. Isacŭ tălmăcesce tóte esplicațiunile președintelui în limba română.

Dlŭ Dr. Mureșianu ia cuvêntulŭ:

(Aicĭ trebue sĕ întrerupŭ raportulŭ fiindŭ timpulŭ pentru postă fórte întârḑiatŭ. Mâne vețĭ primi însĕ continuarea c'unŭ raportŭ amĕnuțitŭ. — *Raportorulu.*)

Cestiunea Bulgară.

„Corespondance de l'Est" publică următórea corespondență ce i se trimite din Berlinŭ:

Cu ceremonia înmormêntărei împĕratului Wilhelm s'a sfêrșitŭ și timpulŭ suspendării negocierilorŭ diplomatice. Acum se va vedé ce influență va avé asupra politicei internaționale schimbarea domniei, se va vedé mai cu sémă decă politica urmată de Germania în cestiunea bulgară trebue sĕ fiă influințată prin urcarea pe tronŭ a noului suveranŭ. In cercurile diplomatice s'a disŭ îndată după mórtea împĕratului Germaniei, că lucrurile au sĕ rĕmână totŭ în starea de mai înainte. Acésta este adevĕratŭ și astăḑĭ, și nu pare că are sĕ se schimbe ceva deși pressa ruséscă se sforțéză d'a sĕmĕna neînțelegerea în Germania și Austro-Ungaria. Ea merge atâtŭ de departe încâtŭ nu esită în scopulŭ acesta d'a denunța întru câtva pe cabinetulŭ vienezŭ dicêndŭ că la Ballplatz se crede, că a venitŭ momentulŭ d'a reînoi egemonia austriacă în Germania.

De sigurŭ că telegramele amicale schimbate între principele de Bismarck și comitele Kalnoky au arătatŭ în deajunsŭ ceea ce se crede aicĭ despre acéstă glumă diplomatică. Cu tóte acestea însĕ, atacurile sĕlbatice ale diarelorŭ rusescĭ în contra Austro-Ungariei încă continuă chiar în momentulŭ când totŭ aceste foi intonéză adevĕrate imnurĭ în onórea Germaniei. Aicĭ se vede în acésta preludiulŭ noilorŭ propunerĭ pe carĭ Rusia se pregătesce a le face în cestiunea bulgară.

De ce natură vorŭ fi aceste propunerĭ? Rusia desemna-va unŭ candidatŭ la coróna Bulgariei? Propune-va pe ducele de Leuchtenberg său pe principele Waldemar de Danemarca, cum s'a disŭ acum în urmă? Său cabinetulŭ din St. Petersburgŭ va face propunerĭ privitóre la ceia ce trebue sĕ se întêmple în casulŭ când principele Ferdinandŭ s'ar vedé în neputință d'a se mai menținé pe tronulŭ sĕu ilegalŭ.

N'are sĕ fiă nicĭ una nicĭ alta. Rusia crede, că este unŭ punctŭ de onóre d'a nu face cunoscute vederile sale ulterióre mai nainte ca principele de Coburgŭ sĕ părăséscă pămêntulŭ bulgarŭ și la Petersburg sĕ stărue a se crede că plecarea sa nu va întârdia. In Rusia se mai crede asemenea că puterea d-lorŭ Stambuloff și Nacevicĭ se va sfârși de odată cu aceia a principelui Ferdinand.

La începutŭ cabinetulŭ din Petersburgŭ n'avea intențiune d'a ține cabinetulŭ din Sofia în afară de declarațiunea de ilegalitate. Din contră se scie în modŭ fórte precisŭ, că d. Nelidoff a cerutŭ Porții se învite guvernulŭ din Sofia d'a se asocia la declarațiunea de ilegalitate, ceea ce Pórta a refusatŭ cu energiă.

Dér, după cum se scie și se putea lesne prevedea în urma opunerei celorŭ trei marĭ puterĭ, acéstă declarațiune n'a obținutŭ resultatulŭ ce se spera. Din contră, se prevede că guvernulŭ bulgarŭ va stărui în rĕspunsulŭ sĕu asupra șederei principelui Ferdinand în Bulgaria pentru a evita anarchia. Rusia se vede decĭ nevoită d'a pune problema din altŭ punctŭ de vedere. Ea crede a propune întrunirea unei Conferințe la care sĕ ia parte și Bulgarii. Cu chipulŭ acesta se crede pe malurile Nevei, că pe de o parte, se va aduce o înfrângere cabinetului din Viena cu sprijinulŭ Germaniei, ér pe de alta, se va săpa unŭ abisŭ între principele Ferdinand și poporulŭ Bulgarŭ. In adevĕrŭ la Petersburgŭ se speră, că Englitera și Italia, îndată ce se vorŭ afla la masa verde, se vorŭ despărți de Austro-Ungaria și se vorŭ apropia de Germania, astfeliu că guvernulŭ din Viena, decă nu va voi sĕ rĕmâe cu totulŭ isolatŭ, va fi constrînsŭ sĕ cedeze.

La óra de față nu se póte dice că acéstă speranță este întemeiată, dér aci se crede că Austro-Ungaria nu va puté sĕ facă oposițiune, când celelalte marĭ puterĭ vorŭ primi conferința; căcĭ ea va fi propusă de Rusia sub pretestŭ d'a menținé pacea; și atuncĭ se va găsi unŭ mijlocŭ d'a crea unŭ *modus vivendi* între Rusia și monarchia Habsburgilorŭ. Câtŭ pentru dificultățile ce Pórta ar puté sĕ facă cu privire la participarea Bulgariei la Conferință, pare că nu esistă nicĭ o temă. In adevĕrŭ, d. de Nelidoff a declaratŭ marelui vizirŭ, că decă Bulgaria se va arăta nesupusă, Pórta va trebui numai sĕ amenințe Bulgaria, că renunță la o suzeranitate, care îi creează greutățĭ. Acésta póte sĕ fiă o fabulă diplomatică, dér nu este mai puținŭ sigurŭ că aci se aștéptă dintr'unŭ momentŭ într'altulŭ sosirea propunerilorŭ rusescĭ.

SCIRILE ḐILEI.

In urma frigului și zăpedei marĭ, care încă nicĭ acum nu este desghețată, *lipsa de nutrețŭ pentru vite este forte simțită* în mai multe părțĭ ale Ardelului. Mai vîrtosŭ în *Câmpia*, după cum nĭ-se comunică, economii suntŭ forte ingrijațĭ în privința acésta. Până prin 7 Martie se continuară în părțile acele ninsorile și vijeliile. Pămêntulŭ, înghețatŭ ca tunulŭ, este acoperitu încă cu păturĭ grόse de zăpadă, așa că bieții economĭ abia decă vorŭ puté prin luna lui Aprile sĕ-șĭ scóță oile la pășunitŭ în câmpŭ, ér până atuncĭ fênulŭ celŭ scumpŭ și atâtŭ de necesarŭ pentru timpulŭ aratului, trebue sĕ și-lŭ consume cu ele.

***

Unŭ solgăbirĕu defraudantŭ. Tribunalulŭ din Cassau a osânditŭ la închisóre corecțională de 2 anĭ pe fostulŭ solgăbirĕu din Sikso, *Stefanŭ Farkas* care a sĕvêrșitŭ mai multŭ de 97 defraudațiunĭ. Sumele defraudate se urcă la cifra de 4207 fl. și partea cea mai mare au fostŭ avere orfanală. Condamnatulŭ a fostŭ posesorulŭ crucei de aurŭ pentru merite, care 'i s'a luatŭ în sensulŭ legii.

***

Lunea trecută, ca unŭ fenomenŭ estra-ordinarŭ pentru timpulŭ acesta, s'a vĕdutŭ în părțile Brașovului, și mai vîrtosŭ în părțile Sibiiului, unŭ frumosŭ *curcubeu* pe cerŭ.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de culte și instrucțiune publică a rĕspunsŭ la petițiunea orașului Clușŭ, prin care îi se cerea sprijinŭ pentru *înființarea unui institutŭ de surdo-mutĭ în Clușŭ.* Ministrulŭ declară, că este gata a-le trimite spre scopŭ acesta pe profesorulŭ dela institutulŭ de surdo-mutĭ din Vațŭ, Olgyai János, cu salarŭ anualŭ de 900 fl. și 100 fl. pentru cuartirŭ, plătițĭ dela statŭ. Se speră în urma acésta, că institutulŭ peste câteva lunĭ va fi pusŭ în activitate.

Prin acésta „națiunea" a venitŭ în posesiunea unui nou mijlocŭ de a-șĭ înmulți elementele.

***

Din șematismulŭ bisericei reformate din Ardelŭ aflămŭ, că în Ardelŭ se află cu totulŭ 357,151 reformațĭ cu 553 oficii parochiale și 620 posturĭ învĕțătorescĭ. In România se află 7846 reformațĭ, în Bucovina 300. In raportŭ cu aceștia în Ardelŭ se află 663,344 gr. c., 846,218 gr. or.; 270,391 rom. catol.; 603,130 luteranĭ: 51,194 unitarĭ; 35,149 jidanĭ; 997 de alte credințe. Cu totulŭ suntŭ în Ardelŭ 2.230,966 locuitorĭ, dintre carĭ 1.310,562 Românĭ.

Nu scimŭ întru câtŭ suntŭ esacte datele susŭ disului șematismŭ, dér ce privesce numĕrulŭ locuitorilorŭ românĭ din Ardelŭ, la totulŭ casulŭ că e mai mare.

Fortificațiile Rusiei în partea apusană.

Din Kiew se scriu următórele cu data de 12 Martie:

De mai multŭ timpŭ o comisiune compusă din ofițerii de geniu și artilerie, a fostŭ însărcinată de ministrulŭ de rĕsboiu sĕ studieze locurile întărite din Podolia, Volhinia, Ucrania și Basarabia.

Comisiunea 'șĭ-a terminatŭ lucrările în Volhinia și în mare parte din Podolia: în curêndŭ ea 'șĭ va trimite raportulŭ sĕu asupra fortului din Kiew.

In timpulŭ ernei, ofițerii de geniu au ridicatŭ planurile cetățuielorŭ Kiew, ale forturilorŭ Vasilcov, Zierinic, Lysagura și Bovary și le-au trimisŭ la Petersburg cu modificările ce le-au credutŭ că trebue sĕ se facă.

Afacerea Schönerer.

In 20 Martie s'a pertractatŭ în parlamentulŭ din Viena afacerea privitóre la scandalulŭ comisŭ de deputatulŭ antisemitŭ cav. de Schönerer, care în nóptea premergĕtóre morții împĕratului Vilhelm, precum am comunicatŭ în numĕrulu 46 alŭ foiei nóstre, năvăli în fruntea unei cete de 30 de inșĭ asupra Redacțiunei diarului „Neues Wiener Tgblatt“, insultându-o din causă că acésta scosese o ediția separată despre mórtea împĕratului Vilhelm, pe când elŭ era încă în viéță.

Din acéstă causă Schönerer a fostŭ acusatu la tribunalul provincial. — Acesta, ca sĕ 'lŭ pótă urmări, a cerutŭ dela presidiulŭ parlamentului ca numitulŭ deputatŭ sĕ fiă desbrăcat de imunitatea de deputatŭ.

Presidiulŭ parlamentului a încredințatŭ afacerea comisiunei de imunitate, care a propusŭ parlamentului casarea imunității cu o restricțiune, adecă ca respectivulŭ deputatŭ nicĭ în timpulŭ cercetării, nicĭ după acésta, sĕ nu pótă fi închisŭ.

Acéstă cestiune s'a tractatŭ în ședința publică a parlamentului, din causă că scandalulŭ comisŭ încă a fostŭ publicŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Inecațĭ. Din Micăsasa de lângă Têrnava mare, nĭ-se scriu următórele: Miercurĭ, în 14 n. c. pe la 3 óre p. m. trecêndŭ 12 ómenĭ cu luntrea de către Țapu către Micăsasa, în nemijlocită apropiare de eazulŭ (umplătura) dela móra Micăsasei s'au rĕsturnatŭ cu ea în apă. Dintre cei periclitațĭ au scăpatŭ 10, s'au înecatŭ 2, anume Dumitru Mailatŭ cu soția s'a Pelagia, din Micăsasa. In urma lorŭ au rĕmasŭ 5 copii orfanĭ, anume 4 fete și 1 băiatŭ, între carĭ celŭ mai mare de 14 anĭ, ér celŭ mai micŭ de 9 lunĭ. Cei înecațĭ nicĭ până astădĭ nu s'au aflatŭ fiindŭ apa tare mare și repede. Intrégă vecinătatea e în doliu. Inecații au fostŭ ómenĭ sĕracĭ, ér bieții orfanĭ rĕmașĭ de ei vorŭ deveni și mai sĕracĭ.

Furtŭ. In nóptea de 17 spre 18 Martie st. n. nĭ-se comunică, că dela învĕțătorulŭ Nicolau Cocióbă din Moroda furii, spărgêndŭ cotețulŭ în care se afla galițele, au dusŭ de acolo o gâscă grasă și două găinĭ.

Incendiurĭ. Dilele trecute a arsŭ șura și grajdulŭ locuitorului Pavelŭ Dobroșa din Birchișŭ, de pe Têrnave. Paguba se socoteșce în 255 fl.; obiectele arse însĕ au fostŭ asigurate pe 259 fl. Se presupune că foculŭ ar fi fostŭ pusŭ intenționatŭ, cu voia proprietarului, fiindŭ-că obiectele erau asigurate. Tribunalulŭ a pornitŭ cercetare.

In Clujŭ a isbucnitŭ Marți, la órele 10 a. m. unŭ focŭ, la órele 7 p. m. altŭ focŭ. Pagubele suntŭ ne'nsemnate.

Unu băiatu dispărutŭ. Diarulŭ „Bistrz. W.-Schrift“ scrie: Unŭ casŭ de totŭ ne mai auditŭ până acuma s'a întêmplatŭ la 21 Noemvre anulŭ trecutŭ în Bistrița. In diua aceea i s'a perdutŭ vĕduvei Mina Mandl unŭ băiatŭ de 11½ anĭ și până în diua de astădĭ nu s'a pututŭ da nicĭ batărŭ de urma lui pe calea autorităților politice. In chipulŭ acesta nu sĕ póte sci decă băiatului i s'a întêmplatŭ vr'o nenorocire, cu atâta mai puținŭ unde se află elŭ. Băiatulŭ dispărutŭ fără de urmă se chiamă „Carolŭ“ este binefăcutŭ, mărișorŭ, are pĕrŭ plăvițŭ, ochĭ căprui, vorbesce, săsesce, nemțesce și românesce, este albŭ la față și preste trupŭ, avea cisme înalte, unŭ roculețŭ surŭ, pantaloni vĕrgațĭ și unŭ chipiu de plișŭ. Rugândŭ pe Redacțiunile tuturorŭ foilorŭ din patrie sĕ ia acésta notiță, adresămŭ în același timpŭ în numele adêncŭ întristatei mame rugarea respectuósă către toțĭ iubitorii de ómenĭ ca aflându-se cumva băiatulŭ perdutu sĕu batărŭ o urmă despre loculŭ petrecerii sale actuale, sĕ facă acésta numai decâtŭ cunoscutŭ sêrmanei sale mame.“

Noulu ministru austriacu de rĕsboiu.

După ce fostulŭ ministru austriacŭ de rĕsboiu, Bylandt Rheidt, șĭ-a datŭ dilele aceste demisiunea din causa lipsei de sănĕtate, și după ce Maiestatea Sa primi cu multă recunoscință dimisiunea lui, fŭ denumitŭ în locu-i ca ministru de rĕsboiu generalulŭ și comandantulŭ de corpŭ din Viena, baronŭ Ferdinand de Bauer, recunoscutŭ ca unŭ bărbatŭ cu frumóse merite militare și bine inițiatŭ în afacerile ministeriului de rĕsboiu.

Elŭ s'a născutŭ în Lembergŭ la 7 Martie 1825. In etate de unspredece anĭ întră ca elevŭ în academia pentru ingeneriă, din care eși în anulŭ 1841 obținêndŭ rangulŭ de sublocotenentŭ. In anulŭ 1849 deveni căpitanŭ de facto, ér în 1854 fŭ denumitŭ majorŭ în regimentulŭ de infanteriă alŭ primului principe Ernestin. In campania din 1859 luă parte ca comandantŭ alŭ batalionului de grenadirĭ și pentru eminenta lui purtare în bătălia dela Solferino, fŭ distinsŭ cu crucea militară pentru merite.

Din 1859 până în 1862 înainta Bauer până la gradulŭ de colonelŭ și la erumperea rĕsboiului din 1866 fŭ denumitŭ ca brigadirŭ la alŭ 5-lea corpŭ de armată, care aparținea corpului de armată italianŭ. Bătălia dela Custezza îi oferi brigadirului Bauer, — care comanda batalionulŭ alŭ 28-lea, alŭ 70 lea și alŭ 19-lea de vênătorĭ și o bateriă pedestră, ocasiunea a se distinge prin o bravură militară.

Prin o întrebuințare înțeléptă a trupelorŭ sale pe lângă totŭ numĕrulŭ preponderantŭ alŭ trupelorŭ inimice, isbuti sĕ ocupe înălțimea dominantă dela Iese, care era de mare importanță strategică. Astfelŭ isbuti a contrasta ofensivei contrarilorŭ, a cărorŭ trupe, ajunse fiindŭ în disordinea cea mai mare, fură constrinse a se retrage peste Tione.

Chiar și la asaltulŭ dela Santa Lucia, trupele lui Bauer luară o parte celebră. Serviciile lui Bauer prestate în bătălia dela Custozza au fostŭ recunoscute prin decorulŭ militarŭ, acordându-i-se crucea de cavalerŭ alŭ ordinului Leopold.

In 1868 colonelulu Bauer fŭ denumitŭ de generalŭ majorŭ. In luna Octomvre a aceluiașŭ anŭ 'i se predete comanda divisiei a doua de trupe și acestei distingerĭ îi urmà în luna lui Maiu a anului 1874 denumirea de locotenentŭ campestru. La an. 1881 fŭ din nou avangiatŭ, ér cu unŭ anŭ mai târdiu fŭ chiămatŭ la Viena ca comandantŭ generalŭ.

Dela sinodulŭ par. din Cetate.

Dumineca trecută s'a încheiatŭ sinodulŭ parochialu alŭ comunității române din cetatea Brașovŭ. Din importantele obiecte pertractate în acésta vom releva următórele: Raportulŭ comitetului comunică că, după pierderea nedréptă a procesului pentru biserica sf. Treimĭ din Cetate, Românii, fiindŭ oprițĭ din partea Grecilorŭ, érășĭ fără cuvêntŭ, a oficia în biserică, — s'au întreprinsŭ toțĭ pașii de lipsă ca, celŭ puținŭ, sĕ putem sluji în biserică, ca și mai nainte, de care dreptŭ nu ne-a despoiatŭ nicĭ curia din B.-Pesta. Toțĭ pașii Comitetului însĕ au fostŭ zadarnicĭ. Causa adormise în Sibiiu, de unde nu mai sosea nicĭ unŭ rĕspunsŭ. Parochienii rĕmânênd fără biserică, preotulŭ neavĕndŭ unde se slujéscă, comitetulŭ s'a vĕdutu nevoitŭ a cere binecuvêntarea Esc. Sale păr. Metropolitŭ ca, provisorice, parochulŭ sĕ pótă ține serviciulŭ divinŭ în capela din Gróverŭ. Erășĭ nicĭ unŭ rĕspunsŭ. In cele din urmă membrulŭ comitetului d-lŭ N. Străvoiu, merge în persónă la Sibiiu pentru solicitarea unui rĕspunsŭ. Acésta a folositŭ, Esc. Sa s'a înduratŭ a împărtăși telegrafice binecuvêntarea acésta și a permite ca serviciulŭ Dumnedeescŭ sĕ se pótă ține în capela pomenită. Comitetulŭ vĕdêndŭ că, în împrejurările de față, e puțină speranță de a se pute obține dreptulŭ avutŭ, adecă de a sluji érășĭ în biserica sf. Treimĭ, cere și sinodulŭ primesce ca, în scopulŭ restaurării caselorŭ parochialĭ din cetate și, în scopulŭ edificării unei bisericĭ corĕspundĕtóre cu demnitatea acestei comunitățĭ, se se deschidă o colectă și, la timpulŭ sĕu, comitetulŭ sĕ presente unŭ planŭ și unŭ devisŭ pentru zidire.

Totŭ raportulŭ împărtășesce că reposatulŭ în Domnulŭ, vrednicul, fostŭ epitropŭ alŭ bisericei nóstre, Dim. Ioncioviciu, pe lângă alte donațiunĭ, au testatŭ în scopulŭ zidirei bisericei nóstre suma de una miiă florini v. a.

In fine se alegŭ epitropĭ D-nii: C. C. *Popazu* și Petrache M. *Zănescu*, ér membrii în comitetulŭ parochialŭ: D-nii Tache *Stănescu*, Diamandi *Manole*, Nic. *Ciurcu*, Nic. *Străvoiu*, N. P. *Petrescu*, Ioanŭ *Popea*, Sim. *Damianŭ*, G. B. *Popp*, Petru *Nemeșŭ*, și I. G. *Ioanŭ*, carĭ, în calitatea acésta, funcționéză și ca membri în Delegațiunile scolare.

La adresa arangiatorilorŭ de balurĭ.

Până ce timpulŭ ne va permite sĕ facemŭ o revistă mai detaliată asupra petrecerilorŭ nóstre românescĭ, reproducemŭ aci după „Amicul Familiei“ din Gherla, următórele:

Tóte petrecerile filantropice se arangiază spre unŭ anumitŭ scopŭ culturalŭ orĭ umanitarŭ; și acestŭ scopu îlŭ au în vedere toțĭ cei ce-șĭ rescumpără biletulŭ cu unŭ prețŭ mai mare decâtŭ celŭ fixatŭ ca prețŭ de intrare, precum și aceia, carĭ fără de a ave gândulŭ se participe la petrecere trimitŭ sume mai marĭ orĭ mai micĭ la adresa comitetului, prin urmare numai spre acestŭ scopŭ se și potŭ întrebuința sumele incurse ast-felŭ.

Sĕu, ca sĕ vorbimŭ și mai lămuritŭ, totŭ ce plătesce careva participante la petrecere peste prețulŭ de intrare, precum și totŭ ce incurge din afară, adecă dela neparticipanțĭ la petrecere, are de

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

MIRIOLOGHII*)

(Bocete).

Admirabilă este, în adevĕrŭ, tenacitatea cu care Macedonenii șĭ-au păstratŭ obiceiurile din timpulŭ păgânătății romane și le practică încă și astădĭ, cu tóte că trecut'au mulțĭ și îndelungațĭ anĭ d'atuncĭ și că au avutŭ sĕ lupte multŭ pentru conservarea lorŭ, contra sforțărilorŭ gigantice ale vecinilorŭ Grecĭ, carĭ ținteau a'i face sĕ le piardă cu totulŭ. Adevĕrulŭ este că fură ridicule, atâtŭ propagandele profesorilorŭ grecĭ de prin comunele române — în timpulŭ când de ai noștri nu erau pe acolo — câtŭ și afurisăniele și edictele patriarchale sĕu archierești, întru câtŭ privea limba și tradițiunile poporului românŭ din Macedonia. Inzadarŭ țipau profesorii și archiereii: „Lăsațĭ limba și obiceiurile vóstre sĕlbatice și luațĭ pe acelea ale Grecilorŭ, singurele plăcute Creatorului“ — opera de distrucțiune a trecutului păgânŭ, pe care'lŭ sdruncinase din temelii propagarea creștinismului, totușĭ nu se putea consuma cu ușurință și fiă că moștenirea trecutului era preferabilă schimbului ce voiau sĕ aducă, fiă că mijlócele depuse pentru a se atinge scopulŭ erau slabe, totulŭ fŭ înzadarŭ!

Negreșitu, pe icĭ, pe colo, marele transformatorŭ alŭ tuturorŭ lucrurilorŭ, timpulŭ, a prefăcutŭ, a fasonatŭ, a cioplitŭ ce era prea grosolanŭ sĕu ceea ce lovia prea fățișŭ noua credință adoptată dér în fondŭ, anticitatea română este străvedie sub haina creștinismului ce au îmbrăcatŭ Macedo-Românii.

Mai târdiu, când vomŭ fi primitŭ tóte sciințele ce amŭ cerutŭ din Macedonia, vomŭ face o detailată expunere asupra analogiilorŭ din viéța vechiă și cea nouă, descriindŭ sĕrbătorile afară din rândurĭ, sĕrbătorile particulare ale familiilorŭ, sfinții tutelarĭ ai căminului precum și obiceiurile în practică la cele trei epoce însemnate din viéța unui omŭ: nașterea, însurătórea și mórtea. Suntemŭ sigurĭ că o atare expunere nu puținŭ va interesa pe ómenii de sciință din țéră și străinătate, carĭ vorŭ găsi într'ênsa unŭ bogatŭ materialŭ de studiu.

Până atuncĭ, însĕ, pe mĕsura ce ne va sosi, vomŭ da la lumină, începêndŭ cu numĕrulŭ de adĭ, o seriă de mirologhii (bocete), cărora le vomŭ păstra forma în care ni se trămitŭ pentru a nu perde nimicŭ din originalitatea lorŭ.

*
* *

Bocelele, la Macedonenĭ *Mirologii*, sunt sinonime cu ceea ce vechii Elenĭ numeau *Θρῆνοι*, și Romanii *Nenia*. Ele suntŭ espresiunea adâncei durerĭ ce simte cineva când móre o ființă scumpă, cu care mai alesŭ, era în legăturĭ strânse de familiă.

La Elinĭ și la Romanĭ, mai cu sémă, cărora mórtea unui membru din familiă le da ocasiunea de a desvolta o splendidă și costisitóre pompă, care nu era, ca sĕ dicemŭ așa, decâtŭ numai ostentațiune și espunere, caracterulŭ bocetelorŭ diferea puținŭ de acela alorŭ nóstre. La ei, femeile plătite pentru a plânge pe celŭ repausatŭ — căcĭ acestŭ tristŭ oficiu nu-lŭ îndeplineau nicĭ odată membrii familiei rĕmașĭ în viéță — cântau pe unŭ tonŭ jalnicŭ și cu stranii intonațiunĭ, versurĭ în carĭ se povesteau marele fapte ale repausatului, se descrieau calitățile lui sufletescĭ, se esprima regretulŭ că a părăsitŭ viéța, se ruga celŭ repausatŭ a duce în infernŭ salutările celorŭ vii cutărorŭ și cutărorŭ persóne de multŭ deja plecate înaintea lui. Și aceste versurĭ — *Nenia* — erau de multe orĭ opera literară a cine sciă cărui străinŭ, care căuta mai multŭ unŭ arangiamentŭ metricŭ în *Neniele* sala, decâtŭ esprimarea tristelorŭ sentimente ce cuprindeau pe celŭ ce supraviețuia. Intr'anŭ cuvêntŭ, totŭ ce se esprima la cei vechĭ era, se póte dice, o falsă durere, o espunere, care făcea mai multŭ mărturia morței decâtŭ durere ce se simțea de dênsa.

Neniele Romanilorŭ la Macedo-Românĭ au luatŭ unŭ caracterŭ multŭ mai intimŭ. Aci, unde nu esistă *profesia* de plângĕtóre, bocetele suntŭ espresiunea adevĕrată a durerei ce simte cineva la mórtea unei ființe scumpe. Mamele îșĭ plângŭ pe bărbațĭ și pe copii, și de multe orĭ plânsurile lorŭ suntŭ nisce poeme, carĭ smulgŭ lacrĕmĭ.

Este, în adevĕrŭ, unŭ spectacolŭ sfâșietorŭ, acela ce ți-se presintă când intri într'o casă, unde mórtea a făcutŭ o victimă.

In mijloculŭ casei, pe câteva saltele la fórte mică înălțime dela parchetŭ, stă întinsŭ mortulŭ, pe care, după obicĭnuita abluțiă, l'au îmbrăcatŭ cu cele mai frumóse haine ce a avutŭ, sĕu cu acelea ce prefera, când era în viéță. Două facle marĭ de céră galbenă ardŭ, respândindŭ o lumină palidă, la capulŭ mortului. Familia mortului în genunchĭ împrejurulŭ sĕu stă cufundată într'o tăcere mormentală la începutŭ. După primulŭ servițiu divinŭ de ertarea pĕcatelorŭ, psalmodiatŭ de vre-unŭ preotŭ, care adesea mormăiă cuvinte alŭ cărorŭ sensŭ nu-lŭ înțelege, și după plecarea acestuia, începŭ boacetele. La începutŭ plângŭ numai ai casei. In timpulŭ câtŭ mai trebue sĕ trécă până la rădicarea cadavrului, vinŭ vecinii, ținêndŭ într'o mână unŭ buchetŭ de florĭ ér într'alta o luminare, sĕ vadă pe acela pe care nu-lŭ vorŭ mai vede altădată și sĕ caute a mângăia pe nenorociții lovițĭ așa d

*) Din Macedonia.

a se întrebuința spre scopulŭ spre care s'a arangiatŭ petrecerea. — Eventualulŭ deficitŭ cade totdeuna în sarcina comitetului arangiatorŭ, care înainte de-a arangia ceva petrecere trebue se-șĭ tragă bine sĕma că óre din prețulŭ de intrare ce incurge dela publiculŭ la care póte conta cu óre-care siguritate pute va acoperi spele petrecerei; și numai decă sperézǎ acésta — sĕ mergă în jocŭ. — Altmintrelea purcedĕndŭ, se înșelă aceia, carĭ contribue în credința de-a înainta unŭ scopŭ culturalŭ orĭ umanitarŭ, căcĭ noi baremĭ nu credemŭ sĕ se afle nicĭ unŭ omŭ atâtŭ de filantropŭ, ca sĕ succurgă cu contribuirĭ orĭ suprasolvirĭ spre a plăti sala de jocŭ, musicanțĭ etc. pentru că la câțĭ-va individĭ li s'a făcut de jocŭ.

Meseriașii românĭ din Clușŭ.

In aduuarea generală a Reuniunii pentru promovarea meseriilorŭ între Românii din Clușŭ, ținută la 13 Ianuarŭ a. c. s'a cetitŭ din partea comitetului următorulŭ raportŭ, pe care-lŭ reproducemŭ după *„Meseriașulŭ Românŭ“*:

On. adunare generală!

Și în acestŭ anŭ, cu părere de rĕu trebue sĕ constatămŭ, că tótă activitatea nóstră s'a mărginitŭ mai numai la afacerile elevilorŭ susținuțĭ de acéstă reuniune cu ajutóreld dela societatea „Transilvania.“

Cu aceste ajutóre se provĕdură cu vestminte de érnă și de véră și cu încălțăminte, plătindu-se și spesele de înscriere la școlele industrialĭ pentru 36 elevĭ aședațĭ la meserii, și anume: la cismăriă grósă 10, pantofăriă 5, rotăriă 5, făurăriă 6, lăcătăriă 1, olăriă fină 1, croitoriă 1, pielăriă 1, brutăriă 1, compactoriă 1, tipografiă 2, măsăriă (tâmplăriă) 2.

In decursulŭ anului s'au eliberatŭ 3 sodalĭ de cismarĭ și 1 rotarŭ. Acestora li s'au cumpăratŭ și câte unŭ rĕndŭ de vestminte de eliberare în prețŭ de câte 8—10 fl.

Elevii primescŭ crescere religiósă, morală și românéscă, căcĭ în tótă Dumineca după prândŭ se adună în școla nóstră română, unde prin învĕțătorulŭ nostru Iacob Mureșianu li se ținŭ prelegerĭ din limba maternă, din computŭ, cantŭ și din doctrină și morală; ér începĕndu din 1 jan. a. c. în urma dispusițiunilorŭ mai înalte tuturorŭ elevilorŭ românĭ aflătorĭ pre la diferite meserii în acéstă cetate în numĕrŭ de 60—70 de ambele confesiunĭ, li se predă doctrina religiunei și moralei prin preoții gr.-cat. și gr. or.; ér cantulŭ bisericescŭ prin Iac. Mureșianu în tótă septĕmâna una oră în liceulŭ romano-cat.

Este acesta o impregiurare înbucurătóre pentru noi, căcĭ vedemŭ odată realisată în parte stăruința și dorința ce de multŭ o avemŭ fată cu crescerea religiósă-morală a tinerilorŭ noștri elevĭ, carĭ până acum sĕ cresceau fără a sci de legea și credința lorŭ strămoșéscă și de datinile lorŭ românescĭ.

Reuniunea nóstră ca totdeuna și în anulŭ acesta, prelângă tóte greutățile, a serbatŭ în 13 Iunie st. n. o petrecere de vară cu care ocasiune elevii se produseră cu declamărĭ și cântărĭ naționale împărțindu-le și vestmintele de vară. Venitulŭ curatŭ de 26 fl 42 cr, cum și câstigulŭ moralŭ a întrecutŭ tóte așteptările nóstre.

Pre St. Domnĭ! Nu putemŭ trece cu vederea a nu atinge și cu astă ocasiune acea regretabilă impregiurare, că publiculŭ nostru românŭ din Clușŭ, — cu puține escepțiunĭ — fórte puținŭ se intereséză de sórtea acestei reuniunĭ, și nu mai știmŭ ce și cum se mai începemŭ, pentru ca sĕ putemŭ odată ajunge și la scopulŭ, pentru care s'au înființatŭ. Pentru aceea apelămŭ acum a 16-óra la totŭ sufletulŭ românŭ din Clujŭ și giurŭ, de orĭ și ce stare, ca cu toții, cu puterĭ unite, inteligentulŭ, meșteșugarul și plugarul, se fim un trupŭ și unŭ sufletŭ dândŭ acum orĭ nicĭ odată mână cu mână toțĭ cu inima română, sĕ ne adunămu sub stegulŭ acestei reuniunĭ, ce s'a împlântatŭ și în acéstă cetate mai bine de unŭ deceniu și jumătate; sĕ stringemŭ cu toții pre tinerii noștri sodalĭ și elevĭ meseriașĭ românĭ sub aripile nóstre, și nicĭ o societate românéscă, nicĭ o petrecere, ba chiar și familiară, sĕ nu se întîmple fără de a sĕ împărtăși și ei în bucuriile și chiar și în supărările nóstre, pentru-că numai făcĕndu-ne toțĭ apostolii românismului îi vomŭ putea face, ca trăindŭ între elemente străine, sĕ nu-șĭ uite de talpa țĕrei — de opincă, mama lorŭ cea adevĕrată; căcĭ în timpulŭ presinte ispitele suntŭ multe, ér fortăreța, în care ne mai putemŭ susține o putemŭ apĕra, astădĭ numai consolidându-ne pre tóte terenele, și cu deosebire: pre terenulŭ culturei naționale românescĭ, pre celŭ alŭ industriei și alŭ economiei naționale. Numai arĕtândŭ semne de viață pre aceste terene, prin muncă continuă, prin punctuositate, diligință și păstrare ne vomŭ putea rădica și noi la trépta de cultură și bună stare pre care stau națiunile mai culte și mai avute. Numai cultivându-ne dulcea nóstră limbă românéscă, pĕstrându-ne legea și datinile strămoșescĭ, vomŭ face ca și străinii sĕ ne stimeze.

Nu cugete nime că îmbrăcându-se în vestminte străine — fie acele câtŭ de strălucite, când va fi într'o societate, care îlŭ va cunósce cine este, nu îl vorŭ arĕta toțĭ cu degetulŭ dicĕndŭ: „écă-lŭ, îi stă bine, dér durere, hainele nu suntŭ ale lui.“ Așa o pățesce și celŭ, care se lapĕdă de limba și neamulŭ sĕu și de legea sa. Rĕu se înșelă în urmă și acelŭ meseriașŭ românŭ, fie tînĕrŭ orĭ bĕtrânŭ, care crede că de îl vorŭ sci că este românŭ, nu-i vorŭ da străinii de lucru, nu va avé mușterii, sĕu clientelă, pentru-că „pre meșterulŭ lăudatŭ; în cetate ca și în satŭ, decă îi la toțĭ pre placŭ, îl caută ca de leacŭ“.

Lăsându-le tóte acestea la aprețierea D-Vóstre, în speranță că anulŭ 1888 va fi mai productivŭ și fată de societatea nóstră, ceea ce și dorimŭ din inimă curatŭ românéscă, Vĕ rugămŭ în numele comitetului sĕ ne datĭ absolutoriu.

Clușiu, 8 Ianuarie 1888.

Basiliu Podobă m. p., președinte. **Iacob Mureșianu**, invĕț. școl. rom.

Din raportulŭ d-lui cassarŭ Stefanŭ Havasi resultă, că Reuniunea dispune de unŭ capitalŭ de peste 700 fl. a cărui interese se folosescŭ spre acoperirea lipselorŭ culturalĭ ale reuniunei și alte spese pentru elevĭ, după cum e atinsŭ în raportulŭ de mai susŭ.

Comitetulŭ s'a realesŭ celŭ din anulŭ trecutŭ, mai alegĕndu-se ca membru nou și d-lŭ administratorŭ protopopescŭ gr. or. Tuliu Roșiescu.

S'a mai decisŭ, ca sĕ se facă unŭ apelŭ către publiculŭ românŭ în genere, pentru ca sĕ dea Reuniunei mână de ajutorŭ, căcĭ elevii se înmulțescŭ din anŭ în anŭ, ér Reuniunea nu dispune de mijlóce; și ce are este ajutorulŭ datŭ de Soc. „Transilvania“, carea se speră, că și pre anulŭ acesta va îi mai vota cele 400 fl.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Oporto (în Portugalia), 22 Martie. Teatrulŭ Baguet este distrusŭ totalŭ în urma esplosiunei de gaz întêmplată la actulŭ ultimŭ. Până acum suntŭ 80 de morțĭ; familii întregĭ au peritŭ. Se crede că toțĭ privitorii de pe galeriile de susŭ au peritŭ,

Clușiu, 22 Martie. In procesulŭ de pressă alŭ Gazetei, *Bobancu*, acusatŭ pentru agitare, *s'a declaratu vinovatu cu 7 contra 5 voturĭ și s'a condamnatu la închisore de patru lunĭ, și 50 fl. amendă, precum și la suportarea speselorŭ de procesŭ. Dr. Mureșianu s'a achitatŭ.* Bobancu și procurorulŭ de statŭ au însinuatŭ nulitate.

DIVERSE.

Câteva semne pentru a se cunosce ce e atinsŭ de.... bronșită cronică. Nasulŭ e subțiatŭ, umerii obrajilorŭ eșițĭ și colorațiunea lorŭ transéză pe gălbinela feței, cunjonctivele (pelița pleópelor) sunt strălucitóre și puținŭ cam albăstrue, obrajii scobițĭ, buzele retrase în'ăuntru, gâtulŭ pare a fi oblicŭ, omoplatele aripate, cóstele eșite afară, locurile dintre cóste părcă suntŭ intrate în'ăuntru, pieptulŭ pare că e scurtatŭ, când bóla merge încetŭ, pântecele e turtitŭ și intratŭ în'ăntru, articulațiele parŭ mai gróse, unghiele se îndoescŭ, sudorĭ nóptea, insomnie, frigurĭ, lipsă de poftă de mâncare adormirea funcțiunilorŭ mistuitóre, tuse, opresiune și expectorațiune, scuipatŭ purulentŭ ér nu mucosŭ etc. Inteligența persistă, la ofticosŭ până în ultimele momente.

Popularitatea lui Boulanger. „Revue Bleue“ publică următórea scenă caracteristică, a cărei autenticitate o garantéză.

D-lŭ X.... are o fată, care, pentru a face sĕ 'i trécă de urâtŭ la moșiă, unde se află ei, dă lecțiunĭ de catechismŭ la copilele din satŭ.

Dumineca trecută, elevele ajunseră la capitolulŭ în care se vorbesce de învierea morțilorŭ.

La întrebarea: „Ce ințelegĭ prin învierea morțilorŭ?“ rĕspunsulŭ este astfeliu redactatŭ prin catechismulŭ de acolo: „Ințelegŭ învierea generală a tuturorŭ celorŭ ce au trăitŭ și au muritŭ.“

O fată de țĕranŭ uitase rĕspunsulŭ. Institutórea improvisată, ca sĕ o ajute, repeta cuvintele unulŭ câte unulŭ.

— Ințelegŭ...

— Ințelegŭ... repeta eleva, oprindu-se confusă după fie-ce vorbă.

Institutórea continuă:

— Invierea...

— Invierea...

— Generală...

Unŭ fulgerŭ scăpărĭ prin ochii elevii, care cu o vorbă pripită dise:

— Invierea generalului... Boulanger.

Originea scarlatinei. Amŭ dori a sci decă mulțĭ din medicii veterinarĭ, însărcinațĭ cu supraveghierea abatorielorŭ, sciu că originea acestei bóle — ce se întinde din ce în ce la noi — e de origine bovină, și că în cele mai multe casurĭ ea se propagă prin întrebuințarea cărnei și laptelui provenindŭ dela asemenea animale bolnave — precum în străinătate, se invederéză continuu dela 1885 prin anchetele ce se facŭ asupra acestei cestiunĭ.

Rectificare. La telegrama din Berlinŭ, publicată în numĕrulŭ de alaltăerĭ alŭ foiei nóstre, în pasagiulŭ alŭ 2-lea s'a strecuratŭ o eróre din causa decopiărei greșite a telegramei, dicĕndu-se:.... printr'o conlucrare comună a corónei cu *administrațiunea* țĕrei, în locŭ de a se dice: ....printr'o conlucrare comună.... a corónei cu *representațiunea* țĕrei.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

greu. Atuncĭ numerul acelora, carĭ plângŭ, se măresce; multe din vecine perduseră, de sigurŭ, vre-o ființă scumpă. Ei bine, ca și când durerea amorțită s'ar redeștepta în inima lorŭ, se așédă și ele pe lângă membrii familiei mortului și începe astfelŭ o nouă seriă de bocete la vederea cadavrului ce au în fată și plânsulu ațîțîndu-se de plânsŭ, durerea îndoită de durere, în timpu de 5—6 óre în continuu nu se audŭ în camera mortuară decâtŭ gemete și vaiete, carĭ ițĭ rupŭ inima de durere.

Pentru că nu-șĭ póte închipui cineva — afară decă numai n'a vĕdutŭ și n'a auditŭ elŭ însușĭ — câtŭ de impunĕtorŭ este efectulŭ adâncei lorŭ durerĭ, în naiva sa esprimare: se adreséză mortului, ca și când acesta le-ar audi, îlŭ mângăie cu espresiunile lorŭ, îlŭ laudă cu iubirea lorŭ, blastĕmă causa morței, descriu tinerețea și frumsețea lui, sĕu inteligența și bărbăția lui; străinele, carĭ vinŭ și ele sĕ plângă, facŭ unŭ felu de comparațiune între acest mortŭ de acuma, și alŭ lorŭ de mai înainte și'lŭ rógă ca sĕ-i ducă colo susŭ salutările lorŭ; într'unŭ cuvĕntŭ, vinŭ par'că sĕ'șĭ ia diua bună dela dênsulŭ, care se pregătește a face, odată pentru totdeuna, călĕtoria cea mare.

* *

D-na *Flora Popa-Costa*, soția bravului profesorŭ din Moloviște, Gușu Popa-Costa, a binevoitŭ a'mĭ comunica câteva din aceste miriologii (bocete). Le dau în duplu textŭ cetitorilorŭ, însoțite de notele relative, carĭ se le înlesnéscă înțelegerea.

Din miriorologhiele a le Ghiane Terpu la mórtea a hillu-sui.

Alei scumpulŭ meu,
Cum o sĕ-țĭ ascundŭ trupulŭ!
Vai!...

Tu aprinsŭ de focŭ la jocŭ
Cum o sĕ te închidŭ acum în pămentŭ
Vai!...

Tenĕrŭ scumpŭ, în curĕndŭ mire,
Casa tatălui tĕu nu țĭ-a fostŭ bună!?

M'ai arsŭ, o fiiulŭ meu,
Ce sĕ mĕ facŭ cu-atâta nĕcasŭ?

Lăs'at'ai casa ta luminósă
Ca sĕ te ducĭ în cea întunecósă.

Intórce-te, o fiiule, către mine
Ca sĕ-țĭ vĕdŭ fața mai bine;
Fața'țĭ ca lapte și spumă.
Cum sĕ rabde sĕrmana'țĭ mumă
Sĕ n'o mai vadă altă dată
In strîmtulŭ locŭ în care o sĕ șédă.

Deschide, fiiule, ochii sĕ mĕ privescĭ
Că mâne în grópă o sĕ te topeștĭ.

Ochii tĕi, fiiule, unde priveau,
Sorbiau lumea ce vedeau.

Privește-mĕ, fiiule, încă odată,
Spune-mĭ dorulŭ din inimióra ta.
Vorbește'mĭ, o fiiule, că morŭ de dorŭ,
Deschide gura, di'mĭ unŭ cuvĕntŭ.
Douĕ-decĭ și unu de anĭ împliniseșĭ
In diua când viața ai perdutu.

Te-ai făcutŭ mândru ca unŭ fagŭ,
Și mĕ lașĭ, amărîtă, rele sĕ tragŭ.

Jeliți-mĕ, surorĭ. Ce sĕ facŭ, frate,
Ianculu m'a friptŭ păn'n ficate.

Ce-mĭ trebuesce viéța, fiiule, după tine:
Sĕ morŭ cu tine, 'mĭ vine mai bine.

Cum sĕ mai trăiescŭ părăsită, în casă ['nchisă
Inbrăcată în negrele haine de pĕcură!

Te-am vĕdutŭ, fiiule, în visulŭ de alal- [taerĭ séra:
„Șerpii de limbă că m'au mușcatŭ,
„Grinda din casă în bucățĭ s'a făcutŭ
„Și acoperemĕntulŭ întregŭ josŭ s'a [desfăcutŭ.“

Inspăimântată, fiiule, m'am sculatŭ
Și la icónă în genunchĭ m'am aruncatŭ.

Mĭ-am smulsŭ pĕrulŭ de groza mare,
Căcĭ vedeam că lângă tine sta Caron.

Vream sĕ strigŭ, dér vocea mĭ-a lipsitŭ
Și cu fața în josŭ, fiiule, leșinată am [cădutŭ!

Par'că din cea lume am înviatŭ
Er tu, câtŭ bradulŭ, întinsŭ durmeai.

Inghețată de frică mĕ-aplecŭ sĕ te sĕ- [rutŭ,
Și pe fruntea ta rece, ca peatr'am rĕmas.

Nenorocita de mine, mi se sbârlesce [pĕrulŭ,
Singură în casă, pentru vecie, rĕmânŭ [mută.

Cum n'ai avutŭ milă de mine, fiiule,
Care te-am făcutŭ voinicŭ, frumosŭ ca o [privighetóre.

Ca leu la lucru, deosebitŭ la minte,
Cu rîsulŭ pe buze, drăguțŭ și deșteptŭ,
Sĕ mĕ lașĭ întristată, sĕ mĕ totŭ jelescŭ
Și la nicĭ o bucuriă sĕ nu mĕ gândescŭ.

Dela micŭ până la mare se totu mirau
Când cu iubire toțĭ te priveau.

Unde țĭ-e rîsulŭ de altădată
Drăguțŭ și dulce la rude și satŭ?

Privesce 'mprejuru-țĭ, tovarășii se adună
Vinŭ sĕ'țĭ ureze sĕ ai parte bună,
Acolo unde mergĭ în cealaltă lume,
Lume de păcură pentru bietele mume.

— Tacĭ, nu plânge, tacĭ, fa, Ioană,
Așa vru Domnulŭ, tu sĕ trăescĭ.

Sĕ suferĭ ce suferŭ soțele tóte,
Sĕ simțĭ durerea, ce n'o cunosceai póte,

Fă-țĭ inimă de ferŭ, o soră,
Și de aci 'nainte stinge alŭ tĕu dorŭ.

Pe mĕsura ce voiu mai primi din acestŭ felŭ de Miriologii mĕ voiu grăbi a le da publicitățeĭ. Terminândŭ, deocamdată cu cele de fată, facŭ unŭ apel căldurosŭ la toțĭ profesorii și profesórele din Macedonia, ca, în interesulŭ lorŭ și alŭ scopului ce au în vedere, se îmĭ trimită totŭ ce cunoscŭ că póte sĕ intereseze revista și ținta ei. Sunt sigurŭ că sânțenia causei ce apĕrămŭ cu toții îi va face sĕ nu pregete dinaintea sacrificielorŭ ce li s'ar cere pentru acésta. Recunoscința Românilorŭ din tóte părțile le va fi asigurată și numele lorŭ va ocupa loculŭ de onóre printre aceia, carĭ au luptatŭ pentru stabilirea curentului literarŭ macedo-românŭ.

(„România Liberă.“) **And. C. B.** [Costa.]

Cursulŭ la bursa de Viena

din 21 Martie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.10
Renta de hârtiă 5%	83.--
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	93.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	108.50
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişu	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.70
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtia austriacă	77.35
Renta de argintŭ austriacŭ	79.15
Renta de aurŭ austriacă	109.25
Losurĭ din 1860	131.75
Acţiunile băncei austro-ungare	856.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur.	269.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	267.60
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	122.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123.70
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.99
Napoleon-d'orĭ	10.05
Mărcĭ 100 imp. germane	62.40
Londra 10 Livres sterlinge	126.95

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 22 Martie st. n. 1888

Bancnote româneseĭ	Cump.	8.47	Vend.	8.48
Argintŭ românescŭ	„	8.44	„	8.46
Napoleon-d'orĭ	„	10.03	„	10.06
Lire turcescĭ	„	11.34	„	11.37
Imperialĭ	„	10.34	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ	„	101.—	„	102.—
Discontulŭ		6½—8% pe anu.		

Nru 1888 ex 1888.

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce la cunoscinţă publică, cumcă spre scopulŭ nouei închirierĭ, respective arendărĭ, a obiectelorŭ mai josŭ amintite pe durata de 6 anĭ, se va ţinea—pe lângă ulteriora aprobare din partea representanţei comunale orăşenescĭ, **Joi în 5 Aprilie a. c. după prândŭ la 3 óre,** pe basa condiţiunilorŭ contractuale şi de oferte, carĭ se potŭ examina în órele oficióse din partea fiecărui la oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ, — o nouă pertractare la amintitulŭ oficiolatŭ.

Se provócă decĭ toţĭ aceia carĭ voescŭ sĕ ofereze de a'şĭ aşterne celŭ multŭ până în 5 Aprilie a. c. la 12 óre din ḑi la administratorulŭ economicŭ Ernst Hintz ofertele scripturistice închise, proveḑute cu unŭ timbru de 50 cr. şi cu unŭ vadiu de 10% din chiria, respective arenda anuală oferată. Vadiulŭ are sĕ constea din banĭ gata seu hârtii de valóre. Sĕ se amintéscă în ofertŭ, că pentru care obiect se oferéză, conţinênduŭ şi dechiaraţiunea, cumcă oferentului 'i suntŭ cunoscute condiţiunile contractuale şi de oferte şi că se supunŭ lorŭ. Chiria, respective arenda, are sĕ se amintéscă în ofertŭ atâtŭ în cifre, câtŭ şi în litere.

Obiectele de închiriatŭ, respective de arendatŭ, suntŭ următórele:

1.	Casa Nr. 16 cu grădina, chiria de până acum pe anŭ	3150 fl.—
2.	Berăria orăşenéscă „ „ „ „ „ „	3271 fl.50
3.	Cafeneaua de pe promenadă „ „ „ „ „ „	2001 „ —
4.	Prăvăliă în casa Nr. 17 „ „ „ „ „ „	820 „ —
5.	„ în podul bătuşilor 4 „ „ „ „ „ „	240 „ —
6.	„ „ „ „ 5 „ „ „ „ „ „	300 „ —
7.	„ „ „ „ 10 „ „ „ „ „ „	200 „ —
8.	Magazinŭ mai micŭ în pórta uliţei scheilor „ „	12 „ —
9.	O pivniţă sub Buciumŭ Nr. 584 „ „ „ „	12 „ —
10.	Şatra de pe promenada de susŭ menită pentru cofetăria „ „ „	40 „ —
11.	Cârciuma orăşenéscă dela Bĕrsă pe lângă eschiderea libertăţii de accisŭ.	

3—3

Braşovŭ, în 8 Martie 1888.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţi, că mai avemŭ din anii trecuţi numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei,“ precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Albrecht & Zillich.**